Maros megye legolvasottabb napilapja!

NÉPÚJSÁG

2018. március 17., szombat
LXX. évfolyam
63. (19848.) sz.
Ára: 2 lej
(előfizetőknek 1,13 lej)

KÖZÉLETI NAPILAP

Módosult a szabályzat

Tízórai helyi termelőktől?

Fotó: Nagy Tibor (archív)

Módosult az iskolai tízóraiprogramra vonatkozó szabályzat: ezentúl nemcsak a megyei, hanem a helyi önkormányzatok is lebonyolíthatják a diákok asztalára kerülő élelmiszer beszerzését. Szintén újdonság, hogy a megszokott tejtermék és pékáru mellett gyümölcsöt is kapnak majd az óvodások, iskolások.

Menyhárt Borbála

Az iskolai tízóraiprogramra vonatkozó előírások módosítására az EU-s irányelvek alapján került sor. A Klaus Johannis államfő által a napokban kihirdetett kormányrendeletet törvényerőre emelő jogszabály értelmében Románia csatlakozik az Európai Unió iskolaprogramjához, a gyermekek a tejtermék és pékáru mellé friss gyümölcsöt vagy zöldséget is kapnak. Amint a módosítás megjelenik a Hivatalos Közlönyben, a megyei önkormányzatok átiratban tájékoztatják a lehetőségről a helyi önkormányzatokat, amelyeknek majd egy bizonyos határidőn belül el kell dönteniük, hogy felvállalják-e a program lebonyolítását, vagy továbbra is a megyei önkormányzatra bízzák.

A fenti módosításra régóta igény mutatkozik, ugyanis az évek során a szülők, pedagógusok számtalan kifogást emeltek a tízóraiprogram kapcsán, főleg a pékterméket illetően, ami mire a diákok asztalára kerül, száraz, szinte ehetetlen, és kevés gyerek fogyasztja el. Jobb esetben

(Folytatás a 2. oldalon)

Nem félnek kimondani az igazságot és igazságtalanságot

Nemcsak csütörtökön, hanem egész héten folytak és folynak a megemlékezések a nemzeti ünnep alkalmából, a sáros településektől a csillogó nagyvárosokig mindenütt tisztelegnek a magyarok az 1848-49-es forradalom és szabadságharc hősei előtt. Így van ez Maros megyében is.

2.

Hallotta-e a szív Isten suttogását?

Ülünk éjjel a klubban vagy a kocsmában, iszunk, fáradtak vagyunk, de nem vagyunk részegek. Beszélgetünk apróságokról, fáraszt már a parti, hazamennénk, de mégsem, tudat alatt ott sunnyog a gondolat, hogy megint nem pihenjük ki magunkat rendesen, mégis maradunk.

3.

A világ egyetlen nagy falu

A nagy utazások emléke mélyen beivódik tudatunkba, és meghatározó szerepet tölt be egyéniségünk alakulásában. Az első törökországi út végeztével az utazó szerepkörét a főtanfelügyelői megbízatás váltotta fel (12 év). A cél a végső stádiumába jutott magyar nemzetiségi oktatás újraélesztése volt.

5.

In/between Reflex(ions)

A sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színház szervezésében 2018. május elején kerül sor negyedik alkalommal a REFLEX4 Nemzetközi Színházi Fesztiválra.

6.

OPTICA OPTOFARM
A látás szakértője

Szolgáltatásaink:
- kontaktlencse-felírás és rendelés
- ingyenes szemüvegfelírás komputeres szemvizsgálattal
- mindenik szaküzletünk orvosi szakrendelővel van felszerelve, ahol teljes szemvizsgálatot végzünk, a pácienseinket küldőpapír nélkül fogadjuk
- a gyerekvizsgálatokat speciális fotorefraktométerrel végezzük (kellemetlen pupillatágítás nélkül, távolsági fotózással)
- kötelező éves szemvizsgálatok cégek részére
- korszerű számítógép-vezérlésű japán NIDEK gépekkel bármilyen kerettípusba bedolgozunk plasztik- és üveglencsét egyaránt (gyors, olcsó és precíz munkával)
- szemüvegjavításokat végzünk (keretek forrasztása)
- új amerikai készülék látásjavításra, kancsalságra
- terápiák betegség és sérülés utáni rehabilitációra, memória-, reflexek, mozgás- és tanulászavarok javítására

Marosvásárhely:
- Posta utca 3. sz. Tel: 0265/212-304, 0365/410-555
- 1918. Dec. 1. sugárút 49. sz. Tel: 0265/263-351, 0365/410-557
- Rózsák tere 53. sz. Tel: 0265/250-120, 0365/410-559
- Dózsa György utca 64-68. sz. (a Kaufland udvara). Tel: 0265/265-205
- Köztársaság tér 5. sz. Tel: 0365/430-939

Szászrégen:
- Iskola utca 11. sz. Tel: 0265/512-042, 0365/410-558

Szováta:
- Fő út 196. sz. Tel: 0265/577-282
- A Danubius Hotelben. Tel. 0742-100-323

MÁRCIUS

17., szombat

A Nap kel
6 óra 32 perckor,
lenyugszik
18 óra 30 perckor.
Az év 76. napja,
hátravan 289 nap.

Isten éltessen!

Ma **GERTRÚD** és **PATRIK**, holnap **SÁNDOR** és **EDE** napja.
SÁNDOR: az Alexander név rövidülésének magyaros alakja.
EDE: az Edvárd, Eduárd nevek német rövidülése.

IDŐJÁRÁS

Esős idő

Hőmérséklet:

max. 11 °C
min. 3 °C

VALUTAÁRFOLYAM
BNR – 2018. március 16.

1 EUR	4,6646
1 USD	3,7833
100 HUF	1,4996
1 g ARANY	160,6617

Tízórai helyi termelőktől?

(Folytatás az 1. oldalról)

otthon tálbafőttként végezte, de előfordult, hogy a kukába került, vagy vidéken az állatoknak adták. Az évek során számtalanszor előfordult, hogy például a pékárura kiírt megyei licitet az ország másik felében üzemelő cég nyerte el, onnan szállították a kiflit. Amennyiben a helyi önkormányzatok felvállalják a beszerzési licit lebonyolítását, az rendkívül előnyös lenne, egyrészt a gyerekeknek, hiszen mindennap helyi termelőktől származó, friss termékhez jutnának, másrészt pedig a helyi termelőknek, vállalkozóknak bevételforrást jelentene. Nemcsak városon, de vidéken is számtalan kis pékség üzemel, amelyek mindennap friss pékárut tudnának biztosítani a gyerekeknek. Hacsak a termékek minőségére vonatkozó szigorú előírások, vagy a procedúra bonyolultsága el nem rettentik őket attól, hogy vállalkozzanak erre.

Balavásár községben van a székhelye a megye egyik közismert pékségének, ezért *Sagyebó István* polgármestertől arról érdeklődtünk, élnek-e majd a lehetőséggel, hogy helyi vállalkozótól szerezzék be az iskolai tízórait. Az elöljáró kifejtette, az ötlet jó, viszont a közbeszerzési eljárás annyira bonyolult, hogy a helyi, főként a kisebb cégek nem fognak belevágni. Ahhoz, hogy ez a kezdeményezés elérje a célját, módosítani kellene a közbeszerzési eljárást – véli a községvezető.

Sanda Viţelar a Maros Megyei Tanács sajtóosztályának munkatársa lapunk érdeklődésére elmondta, meg kell várni, amíg a módosítás megjelenik a Hivatalos Közlönyben, ezt követően lépnek tovább. Erre a tanévre van szerződés az iskolai tízóraicsomagra. A gyümölcs kapcsán megtudtuk, hamarosan elindítják a közbeszerzési eljárást, ám ez akár nyár elejéig is elhúzódhat, így valószínűleg az elkövetkező tanév elejétől kapnak majd gyümölcsöt a diákok.

Nem félnek kimondani az igazságot és igazságtalanságot

Méltósággal, kokárdákkal, tüzekkel emlékeztek

Nemcsak csütörtökön, hanem egész héten folytak és folynak a megemlékezések a nemzeti ünnep alkalmából, a sáros településektől a csillogó nagyvárosokig mindenütt tisztelegnek a magyarok az 1848-49-es forradalom és szabadságharc hősei előtt. Így van ez Maros megyében is.

Gligor Róbert László

Március 15-én **Szovátán** a Domokos Kázmér szakközépiskolától fúvószenekar és huszárok vezetésével vonult a diákság és a helyiek az önkormányzat kertjébe, ahol koszorúzásra került sor, majd az S. Illyés Lajos iskola tanulóival egyesülve a fürdőtelepre mentek, ahol Petőfi szobránál tartották az ünnepséget. A himnuszok eléneklése után *Fülöp László Zsolt* polgármester és *Császár Károly* szenátor, aztán *Köllő Tibor* plébános szólt az ünneplőkhöz, az emlékezést a középiskola diákjai szavalatokkal és gitárjátékkal, a Sirülők és a Sóvirágok csoport néptánccal színesítette. Este a városközpontban, a „placcon" folytatódott az ünnepi műsor a Bokréta táncegyüttes és a szovátai 15. Mátyás-huszárok előadásával, a napot tűzijátékkal zárták a fürdővárosban.

Erdőszentgyörgyön a központi parkban álló kopjafáknál kezdődött az ünnepség *Csibi Attila Zoltán* polgármester beszédével, amelyben a szabadság, testvériség, egyenlőség mai jelentését fejtette ki. Szabadság az is, hogy ma itt ünnepelhetünk, a testvériség a mások elfogadását, megértését jelentené, az egyenlőség azt, hogy egyenlő esélyeket biztosítunk mindenkinek. Hangsúlyozta, hogy „az itt élő emberek számára éppoly fontos volt az évszázadok során a szabadság és a függetlenség kiharcolása, mint valamennyi Kárpát-medencei honfitársunknak. Erdélyben élünk ezer éve, Romániában száz éve. Ez idő alatt maradandót alkottunk mindkét hazánkban, magyarként" – mondta az elöljáró.

A köszöntőbeszédek után az óvodás és napközis gyerekek ünnepi műsora következett, majd *Gáspár György* református és *Tőkés Lóránt* unitárius lelkész tartott áhítatot, ezt követően a városvezetők, egyesületek, tanintézmények és egyházak képviselői helyeztek el koszorút. A tömeg huszárok vezetésével a művelődési házba vonult, ahol a diákok irodalmi-zenés összeállítással léptek fel, Madaras Zsolt és Beáta gitárkísérettel énekelte meg a márciusi ifjai történetét, a műsort a Százfonat tánccsoport színesítette, nemkülönben a helyi Naplemente idősek klubja, amelynek tagjai közel száz kokárdát készítettek, hogy a megemlékezésen résztvevők kitűzhessék őket.

„Nem félünk"

Nyárádszereda is együtt érez a magyar szimbólumok használatáért megbüntetett székelyföldi városokkal, ezért csütörtökön kitűzték a városházára a nemzeti lobogót és kiírták a bejáratnál, hogy március 15. a magyar nemzet ünnepe, és munkaszüneti nap – a büntetés lehetőségével is számolva így tiltakozott az elöljáró az ellen, hogy ezt a napot nem nyilvánították a romániai magyarok hivatalos ünnepévé. Délelőtt a diákok Szász Károly forradalmár sírkövét koszorúzták meg a temetőben, este pedig szűknek bizonyult a főtéri református templom, ahol önkumenikus isztentisztelettel folytatódott a megemlékezés. *Sándor Szilárd* unitárius és *Székely Endre* református lelkész áhítatot tartott és ároni áldást hirdetett, a mai társadalmi kérdésekre rávilágító *Drócsa László* plébános pedig arra is felhívta a figyelmet, hogy könnyekből nem lehet jövőt építeni, de a jövő dönti el, milyen magyarok voltunk. A Deák Farkas Általános Iskola ünnepi műsorral tisztelgett: a kisebbek kristálytisztán fújták a Kossuth-nótákat, míg a nagyobbak hazafias dalok és zenekar kíséretével tettek hitvallást és esküt, hogy „rabok tovább nem leszünk".

Ünnepi beszédében *Tóth Sándor* polgármester figyelmeztetett: ma Romániában az önbecsülésünket is el akarják venni, el akarnak bátortalanítani, de Szeredában „ha levetetik a városházáról a székely zászlót, akkor megkeressük a helyet és a hivatalos megoldást, és négyszer-ötször nagyobb méretűt teszünk ki, hadd lássák, hogy nem félünk, hogy mi ragaszkodunk hozzá!" A mai ember szabadságharca nem a kardvillogtatásban nyilvánul meg, a mai bátor embert az önmagában és eszméiben való hit, az önbecsülés, az identitástudat és a munkavállalás kell jellemezze – hangsúlyozta a városvezető, aki hisz abban, hogy a szeredai napközi vagy bölcsőde sorsát nem Bukarestben vagy Marosvásárhelyen fogják megoldani, hanem a városnak kell olyan intézményeket építenie, amelyek nem függnek Bukaresttől. „Inkább abban hiszek, hogy az energiánkat, ötleteinket, erőforrásainkat, kapcsolatainkat egyesítve olyan települést, otthont tudunk teremteni itt magunknak, amelyre a román állam képviselői is büszkék lehetnek, ezzel bizonyítjuk, hogy az elmúlt száz évben sem hátráltató, romboló tényezőkként voltunk jelen szülőföldünkön, hanem mi is építeni szeretnénk hazánkat" – nyomatékosította a polgármester.

Szűcs Péter, az Erdélyi Magyar Ifjak országos alelnöke arra emlékezett, hogy 170 évvel ezelőtt a márciusi ifjaik egy lángot gyújtottak meg nemzetünk szívében, amely leszakította minden akkori láncunkat, összekovácsolta vezetőinket, kisöpörte a minket elnyomó idegeneket. A magyarság több száz éves elnyomás után ismét felállt, és félelmet nem ismerve kiáltotta a nagyvilágba, hogy még nem adta fel, még itt van a Kárpát-medencében.

Istentisztelet után a tömeg fáklyasorok között vonult Deák Farkas forradalmár szobrához, ahol az önkormányzat, egyházak, tanintézmények, a móri Perczel Mór Szakképző Iskola, Novák Zoltán szenátor, az erdélyi magyar politikai alakulatok helyi szervezetei koszorúztak.

„Itthon akarunk megmaradni"

Csép Éva Andrea parlamenti képviselő a diákok ünnepi műsorát látva **Csíkfalván** azt hangsúlyozta: óriási feladat olyan környezetet teremteni gyerekeinknek, hogy tudjanak az iskolában magyarul beszélni, magyar népdalokat tanulni, népmeséket hallgatni. Ez a jelen forradalma, amelyet nem karddal vívunk meg, hanem tollal és pecséttel, esetenként folyamatos jelenléttel és megnyilvánulásokkal, hogy tudjuk biztosítani itthoni magyar jövőnket. Nehéz megteremteni a biztonságos jövőképet fiataljainknak, hogy ne menjenek el, az idősek ne maradjanak fiatalok, gyerekek, unokák nélkül. Ezt kell vállalnia minden vezetőnek, pedagógusnak, politikusnak, mindenkinek, aki ünnepel vagy sem ezen a napon. Van egy nemzetünk és van egy feladatunk, és mindenki hozzá tud járulni ahhoz, hogy itthon biztonságban éljünk. Ezt a március 15-i üzenetet kell hazavinnünk: itthon akarunk maradni, itthon akarunk magyarul beszélni, fejet hajtani a hősök előtt, és mi vagyunk a jelen hősei, hőseinkre pedig vigyázni kell – figyelmeztetett a politikus.

Novák Csaba Zoltán szenátor erdőszentgyörgyi beszédében Jókai Mór A kőszívű ember fiai című regényéből ismert három férfikaraktert emelte ki: a Baradlay-fiúk története jó példa arra, hogy milyen hatalmas tettek mentek végbe, milyen nagyszerű összefogás zajlott le a magyar nemzet életében, történetében, és hány meg hány sors fonódott össze azért, hogy kialakuljon egy közös magyar ügy. „Ez volt a magyar nemzet ügye. Azt gondolom, hogy ezt az ügyet kell továbbvinnünk, attól függetlenül, hogy az anyaországban élünk vagy a határon túli közösségek részei vagyunk" – fogalmazott a szenátor. Nyárádszeredai felszólalásában is a Baradlay-fiúk áldozatára hívta fel a figyelmet, de arra is, hogy ma a csatákat munkával és tanulással vívják – intette a diákokat: mindenkinek a saját területén kell megvívnia a harcát önmagával és a rendszer akadályaival. A honatya számára az is bizonyítja, hogy március 15. igazi közösségi ünnep, hogy ezen a napon olyanokat látott egymás mellett ülni a templomi padsorokban, akik néhány évvel ezelőtt a helyhatósági választásokon még egymásnak feszültek – vallotta be.

Ünnepségek megyeszerte

Míg a legtöbb településen csütörtökön emlékeztek a 170 évvel ezelőtti eseményekre, az ünneplések már múlt vasárnap elkezdődtek, amikor Nyárádtő, Radnót, Koronka, Csittszentiván, Székelytompa, Héderfája, Mezőkölpény, Szabéd és Holtmaros hajtott fejet a hősök előtt. Marosszentkirály és Mezőmadaras pénteken ünnepelt, Havad és Dicsőszentmárton szombaton, míg Nagysármás, Kerelőszentpál, Magyardellő, Búzásbesenyő, Magyarsáros, Vámosgálfalva, Abosfalva, Udvarfalva, Mezőbergenye, Mezősámsond, Mezőkövesd, Nyárádandrásfalva vasárnap emlékezik.

Gyermekeink jövőjét biztosítani – ez a ma forradalma Fotó: Gligor Róbert László

NÉPÚJSÁG
ÖNÁLLÓ
MAROS MEGYEI NAPILAP
Kiadja az IMPRESS KFT.
FŐSZERKESZTŐ:
Karácsonyi Zsigmond
LAPSZERKESZTŐK:
Antalfi Imola
Benedek István

MUNKATÁRSAK: Antalfi Imola, Bodolai Gyöngyi, Farczádi Attila, Menyhárt Borbála, Mezey Sarolta, Mózes Edith, Kaáli Nagy Botond, Nagy Miklós Kund, Nagy Székely Ildikó, Nagy Tibor (fotó), Szer Pálosy Piroska, Vajda György. **KORREKTÚRA:** Horváth Éva, Kiss Éva.
TÖRDELÉS: Iszlai Anna, Makkai Katalin, Makkai Melánia, Vajda Gyöngyi.
FŐKÖNYVELŐ: Nagy Melinda. **REKLÁMMENEDZSER:** Borbély Ernő – **e-mail:** reklam@e-nepujsag.ro, tel. 0742-828-647.
REKLÁM-LAPTERJESZTÉS: Madaras Éva Adrienn, tel/fax: 00-40-(0)265-268-854. **APRÓHIRDETÉS:** Petres Emília.
SZERKESZTŐSÉG: 540015 Marosvásárhely, Dózsa György út 9. szám, II. emelet. **Internet:** www.e-nepujsag.ro **E-mail:** nepujsag@e-nepujsag.ro
Telefon: titkárság: 0265/266-780 és tel/fax: 0265/266-270, közönségszolgálat: 0365/410-440, 0265/266-780. **Nyomda:** Palatino.
A szerkesztőség véleménye nem feltétlenül azonos a szerzők véleményével.
Előfizetés a postahivatalokban, postásoknál és a szerkesztőségben, tel.: 0742-828-647.
Hirdetési irodánk nyitvatartási rendje: hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 8-16 óra, péntek: 8-15 óra, szombat zárva, vasárnap: 10.30-14.30 óra között.

6423578000052

ISSN 1220–3475 (print);
ISSN 1584–3238 (online)

Múzsa

SZERKESZTETTE:
KAÁLI NAGY BOTOND
1324. *sz., 2018. március 17.*

Tompa Mihály

1848

Betűk és ajkak fennen hirdetik:
Hogy a világ órjásilag halad;
Mondják: az ember, ez erkölcsi lény,
Tökélyesebb lesz minden perc alatt.

Az új időknek nagy története
E fontos tanból szép leckét adott;
És megtaníta: hogy nincsen nagy ok
Lenézni az oktalan állatot.

Az állatok közt önszülötteit
Csak a legalábbvaló falja fel,
És a világ órjásilag halad:
Mert most ezt a királyok kezdik el!
- - - - - -
Különös: hogy aki egy magzatját megöli:
Elvesz pallossal vagy kötélen;
Aki pedig vadúl legyilkol százakat:
Halál helyett ezt hallja: éljen!
- - - - - -
A bársony színe tart sok éveken,
De végre a bársony is kimegyen.
Rosz festék az a honfivér, királyok!
Midőn kiömlik, még piros, piros...
Ha megszárad: sötét lesz mint az átok,
S nincs idő, mely ily szennyfoltot kimos.

(1848)

A szabadsajtó első termékeinek kiadatása. (Pest, 1848. márcz. 15.)

Fotók: Adi Bulboacă

Hallotta-e a szív Isten suttogását?

Marosvásárhelyi Nemzeti Színház, Tompa Miklós Társulat: Részegek

Kaáli Nagy Botond

Ülünk éjjel a klubban vagy a kocsmában, iszunk, fáradtak vagyunk, de nem vagyunk részegek. Beszélgetünk apróságokról, fáraszt már a parti, hazamennénk, de mégsem, tudat alatt ott sunnyog a gondolat, hogy megint nem pihenjük ki magunkat rendesen, mégis maradunk. Megisszuk még az utolsó sört, és lopva taxiszámokat keresünk a telefonon. A másik asztalnál egy társaság, egy szerelmes pár, avagy két haver saturészegen, fennhangon filozofál az élet értelméről vagy épp értelmetlenségéről, a szerelemről, a megcsalásról, arról a sarkából kifordult társadalomról, amelyben élünk, hogy a létezés rossz, a túlvilág még rosszabb, avagy jobb. Kukkolva hallgatózunk, és miközben sunyítva rajtuk röhögünk, titkon mégis irigykedünk: jó a téma, csak sok rajta az ital, és ez így megy egészen addig a pontig, amikor a részeg filozofálás értelmetlen, érzelmektől túlfűtött hablatyba megy át, ordítozásba és könnyes dühkitörésekbe torkollik. Ekkor nézünk az óránkra, hajnali négy van, és hideg pengeként szeli az agyunkat ketté a hirtelen feltörő kérdés: mit keresek én itt? Nos, általában ilyenkor távozunk.

A fenti helyzetrajz mindenkinek ismerős, aki párszor bulizott már

(Folytatás a 4. oldalon)

Hallotta-e a szív Isten suttogását?

(Folytatás a 3. oldalról)

élete során. Kevésbé ismerős azonban a színpadról, ahol a részegedést szinte mindig valamilyen katalizátorként használják a nagy igazságok kimondásához, de a részegség mint önmaga nagy igazsága általában nincsen jelen. Most ez megváltozott. Egy kortárs orosz szerző szövegében a Nagy Piálás eljutott a színpadra is, és mielőtt megkérdeznék, hogy értelme van-e, elárulom: igenis van. A Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Tompa Miklós Társulata nemrég mutatta be Ivan Viripajev *Részegek* című színdarabját, amelynek alaptematikája, rejtett kérdésfeltevése, illetve hangulata a bevezetőben fölvázolt helyzetrajz körül forog. A sokszereplős előadás mindegyik karaktere a mámorban lelt otthonra, de mindegyikük másként, más okokból és más következményekkel. Ami összeköti őket, az a nagy orosz – és nem csak – valóság, az a realitás, amelynek mi is a részesei vagyunk, amelynek részeseivé tesz a Radu Afrim által rendezett előadás.

A folyamatosan visszatérő vendégrendező immár sokadik előadását vitte színre Marosvásárhelyen, jellegzetes stílusának jellemzői mindegyikben tetten érhetők. Ez a *Részegek*kel sincsen másként, a kistermi produkció érdekes keveréke a vígjátéknak, a tragédiának, a groteszk és (a látottak ellenére) a realista-naturalista színháznak. A nézők az emeleti előtérben gyülekeznek, ahonnan a színház folyosóin keresztül, üres üvegekkel teli szekrények és a szereplők portréi mellett haladnak a kisterem bejárata felé, a cikcakkos útvonal kicsit meg is vezeti a nézőt, befogadóbbá teszi a látottakra, mintha egyszerűen csak besétálna a helyére. Odabent függőleges ablakokkal tagolt fehér falak és minimálstílben tervezett, modern bútorok, asztalok és székek fogadnak, ezek között zajlik az első felvonás végéig a játék (a második felvonásra a tér átalakul és mezővé változik, amelynek sarában botorkálnak hazafelé a résztvevők). Ide érkeznek a szereplők, akik egy jókora bulival kezdik az előadást, tánc közben sorra bemutatkoznak, a tánc végére, a második jelenet kezdetére pedig mindenki atomrészeg lesz. És ekkor, a brutális beb@szást követően kezdődik az előadás, a játék, a cirkusz, a poénok és tragikomikus helyzetek sorozata. Egy partin, illetve legénybúcsún, illetve leánybúcsún, illetve esküvő előtti bulin vagyunk: a háttérben zajló vagy épp nem zajló partizás közepette a szereplők – fiatal lányok, modellek, friss házasok, középkorú házastársak, bankmenedzserek, fesztiváligazgatók, megcsalt férjek és feleségek, összesen tizennégy különböző rangú, életkorú férfi és nő – vallanak az életükről, a kezdeti eufóriát állapotuk előrehaladtával a kétségbeesés veszi át. A részegség fokozódásával a karakterekben megfogalmazódó és a pia hatására felszínre törő dilemmák, gondok és gondolatok elementáris erővel hatnak, és hol komikumba, hol tragikumba fordulnak át, miközben erőteljes, szívhez szóló hatásuk megmarad. Mit jelent ma az istenhit, hova tűnt a társadalomból a transzcendencia, félünk-e a haláltól, és ha igen, miért, hova tűntek az értékek, megtaláljuk-e őket a mocsok alatt, miért félünk, mit jelent a házastársi hűség az igaz szerelem ellenében, vigyáz-e ránk odafentről valaki, élhetünk-e hazugság nélkül? – többek között ezeket a kérdéseket boncolgatják saturészegen, röhejes botorkálásuk és pofára eséseik között is véresen komolyan, szívet gyönyörködtetően a szereplők. Ennek átadásában, átélésében segít, hogy a Radu Afrim rendezése valós élethelyzeteket, a társulat művészei pedig kivétel nélkül igen hiteles karaktereket teremtenek a gondolatmenetek kibontásához, valamint segít a dráma gyönyörű (!!) szövege. Ennyire életízű, sör- és pálinkaszagú, totálisan bipoláris, a szárnyaló eufóriát és ólomsúlyú depressziót mesterien váltogató, mindezek értelmében pedig rendkívül trágár, de az élet igazságait, az emberi lélek legbenső, védtelen húrjainak rezdüléseit tökéletesen papírra és színpadra vivő szöveggel eddig nemigen találkozhattunk. A megfogalmazás minősége mellett a lapátrészeg szereplőkből őszintén előtörő gyönyörű és egyszerű szófordulatok, párbeszédek adtak okot az ámulatra és emeltek át nézői minőségünkből egy másik, kevésbé meghatározható szintre. Mindezeket tovább erősítette a színművészek nagyszerű játéka (kiemelhetnék részleteket, karaktereket, de fölösleges: mindannyian igen emlékezetes alakítást nyújtottak), Radu Afrim tagolt rendezése, a produkció szürrealitását tovább fokozó zene és az egyszerű, letisztult, a játékról, szövegről a figyelmet el nem terelő, hanem épp arra átirányító díszlet.

Radu Afrim rendezői koncepciója a karakterek különböző párbeszédeit, illetve az egymás után sorakozó jeleneteket külön egységekre bontja. Ezen egységek között, amolyan mikroszünetként élő zene, finom, dzsesszes muzsika csendül fel *Boros Csaba* zongoraművész és *Kostyák Márton* nagybőgőművész előadásában, amivel *Kásler Magda* énekesnő autentikus népdalait kísérik. A teljesen mai élethelyzetekkel és jelmezekkel éles ellentétben állnak ezek a dalok, és mégsem, hiszen a magyar népdalok nagy része csakúgy a fájdalomról, magányról, elveszett szerelemről, szeretetéhségről és az ezen érzelmeket részegségbe fojtó hamis megváltásról szól, mint az előadás – az ellentét és harmónia pedig tovább fokozza a produkció groteszkségét, és e groteszkséget már-már transzcendentális magasságokba emeli. A transzcendencia amúgy is az előadás egyik sarokköve: a jelen mocsok világból csehovi elvágyódással és Sue Ellen-i folyamatos lerészegedéssel szökni próbáló szereplők csak ittas logikával követhető, mégis átütően átélhető párbeszédei fájdalmas nyomokat karcolnak belénk. Olyan, az emberi lélek legmélyéről előtörő, ám a hétköznapokban a tudatalatti rétegeibe száműzött, elsőre talán értelmetlen, mégis teljesen átérezhető gondolatokat és kérdéseket fogalmaznak meg, amelyek brutális őszinteséggel emlékeztetnek arra, hogy elvesztettük a kapcsolatot mindazzal, ami spirituális, ami tiszta, ami őszinte, ami a megváltáshoz kellene. Hol van a kontaktus? Halljuk-e Isten suttogását a szívünkben? Milyen az, amikor első látásra beleszeretünk valakibe, de ezt nem lenne szabad? És milyen lesz az, akinek a párját elrabolja ez a szerelem? Hogy éljünk, ha biztosan tudjuk, hogy kevés van már hátra? És miért az a legfontosabb üzenet, hogy „ne fossatok!”?

Az előadás nehéz próbatétel elé állítja szereplőit. Nem könnyű órákon keresztül hiteles seggrészegeket alakítani. Nem könnyű a lélek lemeztelenedését nagyszerűen illusztráló meztelen jelenetekben a nézők elé állni. Nem könnyű úgy formálni az igen jó hangulatban induló bulit, hogy annak résztvevői végül, minden helyzet- és jellemkomikumukkal együtt, tragikussá váljanak. És nem könnyű – bármilyen briliáns is legyen a szöveg és életszagú a színészi játék – több órán keresztül lekötni a néző figyelmét. Ha van nehezebben feldolgozható oldala a *Részegek*nek, akkor az itt keresendő. Igaz, mi az előbemutatót láttuk, és nagy valószínűség szerint az előadások előrehaladtával inkább összeáll a produkció, de az az adatmennyiség, amely képben, szövegben, játékban, érzelemben, üzenetben, zenében a nézőt éri, időben kissé sok: az előadás oly hosszúra nyúlik, hogy végül a kívánt hatás ellentétét éri el, és épp olyanná válik, mint a bevezetőben említett kocsmai részeg filozofálás, amelyből már ki akarunk szállni és haza akarunk térni. Ez pedig iszonyatosan dühítő, mert éppen a produkció második felében válik igazán méllyé a szöveg és épülnek fel csodálatosan a karakterek. Próbálunk odafigyelni, de már nem tudunk eléggé, és a lerészegedési folyamat crescendójának a hiánya – csupán az azonnal megjelenő lapátmattságot látjuk – miatt a végeredmény és az ebből születő üzenet is nehezebben befogadható.

A Radu Afrim által rendezett *Részegek* nem az egyszerű szórakozásra vágyó nézőnek szól. Felszíni vígjáték és paródia jellege ellenére kőkemény tragédia, amelyben ugyan nem hal meg, de nem is él senki. A poénosnak tűnő, mindvégig mindenkinél jelen való atomrészegség csupán egy terítő, amellyel saját elrontott életüket, párkapcsolatukat, szeretet iránti vágyukat, hit utáni igényüket, félelmeiket, magányukat és életük értelmetlenségét fedik le a szereplők, akik egymás bátorításával sem képesek ezt a terítőt ellebbenteni, a játékból kiszállni és egy új életet kezdeni. Részeg, értelmetlennek tűnő hablatyolásuk mögül egy, az orosz drámaés regényirodalom legnagyobb mélységeit idéző szöveg emelkedik üzenetértékűvé, olyan párbeszédfolyam, amely a legtisztább belső tükreinkbe való belenézésre kényszerít. Mindezt oldja ugyan a humorral bőven fűszerezett jelenetek sorozata, a karakterek paródiába illő esendősége, de ha észrevesszük a felszín alatt húzódó folyamatokat (és észrevesszük, ez nem vitás), akkor ez a humor csak még esendőbbé, szánalmasabbá és mindezekkel együtt tiszteletre méltóvá teszi őket: borból és töményből előbuggyanó, kétségbeesett segélykiáltásaik a legnagyobb mélységekből a legnagyobb magasságokba törnek fel. De csak mi halljuk őket – sokáig visszhangzanak még odabent.

Ivan Viripajev: Részegek. Rendező: Radu Afrim. Szereposztás: Kádár Noémi, Gáspárik Attila, Nagy Dorottya, Bokor Barna, Kovács Botond, B. Fülöp Erzsébet, Galló Ernő, Berekméri Katalin, László Csaba, Moldován Orsolya, P. Béres Ildikó, Kádár L. Gellért, Bartha László Zsolt, Simon Boglárka, Varga Balázs, Ruszuly Ervin. Ének: Kásler Magda. Nagybőgő: Kostyák Márton. Zongora: Boros Csaba. Díszlettervező: Bartha József. Jelmeztervező: Moldován Orsolya. Zene: Boros Csaba. Koreográfus: Dabóczi Dávid. Rendezőasszisztens, dramaturg: Szabó Réka.

A világ egyetlen nagy falu

Beszélgetés a 80 éves Beder Tibor földrajztanárral, világutazóval, Mikes-kutatóval

Székely Ferenc

– 2016-ban jelent meg a Ki vagyok én? című önéletrajzi kötete, amely élete fontosabb állomásait, sikereit és kudarcait tálalja az olvasók elé. Honnan jött az ötlet a kötet megírására?

– Melinda lányom többszöri biztatására kezdtem el írni életem történetét. De ahogy belemélyültem múltam feltárásába, rájöttem: életem során igen sok emberrel hozott össze a sors, ennélfogva ők is részeseivé váltak történetemnek. Ezért úgy kellett írjak, hogy családom is, mások is haszonnal forgassák. Hát ki vagyok én?! A kérdésre dr. Balázs Lajos egyetemi tanár egyik előadásán kaptam meg a feleletet, egy történet kapcsán. Egy Európából Amerikába tartó személyszállító hajó utasai között – az új világ felé haladva – kérdőíveket osztottak szét. A kérdések elején ez állt: Ki ön? Sorra válaszoltak az utasok: mérnök, orvos, tanár, lelkész, kőműves, ilyen mester, olyan mester, gazdálkodó... Csupán néhányan, egymástól függetlenül, vallották azt, hogy magyar. Eddig a történet. Léteztek tehát olyan emberek, akik számára fontosabb volt az, amibe beleszülettek, mint az, amit később sajátítottak el.

– Ha már itt tartunk: volt rá példa, hogy magyarsága miatt különleges elismerésben vagy bánásmódban részesült?

– Törökországi gyalogutam során bárkivel találkoztam, azzal kezdtem: én magyar vagyok. Ez épp elég volt arra, hogy kezet szorítsanak, és kifejezzék örömüket magyarságom miatt. Soha annyi szeretetet nem kaptam magyarságomért, mint Törökországban, ahol 80 millió török él. Senkit sem érdekelt a foglalkozásom, elég volt az, hogy magyar vagyok. Itt lényegült értékké magyarságom, és itt tudatosodott bennem: egész életemben azzal foglalkoztam, ami vagyok. Az én identitásom és foglalkozásom: székely–magyar. Pontosabban: örmény és német gyökerekkel is rendelkező székely–magyarnak tartom magam. Annak idején a székely embert katonának nevelték, hogy megvédje szülőföldjét, s vele együtt nyelvét és szokásrendjét is. Akkor életére törtek, ma nyelvét és kultúráját fenyegeti az eltűnés veszélye. Újra szükség van „katonákra", akik küzdelmes harc árán védik meg székely népünk örökségét. Olyanokra, akiknek fontosabb a székely identitás, mint a foglalkozás.

– Hol járt iskolába az egyetemi évek előtt?

– Az első osztályt a magyarországi Fehérgyarmaton jártam, ahol édesanyámmal laktunk menekülésekor: másfél évet. A II. és III. osztályt az alsóháromszéki Komollón, a IV. osztályt és az általános iskolát Uzonban. A középiskolát a sepsiszentgyörgyi Református Székely Mikó Kollégiumban végeztem.

– Vadászó édesapját gyakran elkísérte. Hol járt később, amikor felnőtt?

– Az egyetemen arról voltam híres, hogy hétvégeken 20-30 kilométert gyalogoltam Kolozsvár környékén. Tanárként gyalog jártam be Erdélyt, aztán gyalogszerrel elindultam Törökországba. 1800 kilométert gyalogoltam a Földközi-tenger partjáig, s úgy tudom, elsőként gyalogoltam át Anatóliát. Bejártam Közép-Európát, Kis-Ázsiát és két alkalommal eljutottam az Egyesült Államokba is.

– Ha jól tudom, 18-szor járt Törökországban. Volna kedve, hogy ismét elutazzon Nyugat-Ázsia eme csodálatos szegletére, Mikes Kelemen emlékhelyére?

– Mikes Kelemen azok közé tartozik, akikről nem szabad megfeledkeznünk. Ha tehetném, még egyszer felkeresném Rodostót, amely számomra Törökország egyik legszeretettebb települése. Azért is mennék oda, mert 2008 óta vagyok a város díszpolgára. Remélem, valamelyik unokám elvisz…

– Honnan jött az ötlet, hogy belevágjon első nagy utazásába?

– 1981 végén került kezembe az Élet és Tudomány 49. száma. Ebben a törökországi Macarköy nevű faluról tudósít a szerző, amelynek lakói 420 évvel ezelőtt kerültek oda Magyarországról, és ma is magyarnak tartják magukat. A tudósítás elolvasása után döbbentem rá, hogy ennek a falunak a felkeresése választ adhat egy kérdésre, ami bennünket, romániai kisebbségi magyarokat foglalkoztat. Választ adhat a megmaradás módjára egy olyan térségben, ahol immár száz éve folyik az intézményesített beolvasztás. Azzal az eltökélt szándékkal indultam el, hogy gyalog teszek meg minden kilométert, míg végül eljutok Macarköybe (Magyarfalu). Egyrészt a nagy elődök példája sarkallt erre, másfelől a megfelelő tapasztalati anyag birtokában akartam megfejteni a titkot.

– Milyen titokról beszél?

– Arról, hogy mi köt össze bennünket, magyarokat és a törököket. Miért örülünk egymásnak, mi fűzi őket ahhoz a néphez, amelynek még a nyelvét sem beszélik? Mi az az elemi érzés, amely a lélek legmélyebb rétegeibe nyúlik vissza, és egyáltalán mi a titka a megmaradásnak? Ezekre a kérdésekre vártam a feleletet. S akár az egyszeri lány, aki csak a sarokból tudott elindulni táncolni, nekem is egy megfelelő kiindulási pontot kellett keresnem. Több okból is a legmegfelelőbb hely Zágon és Csomakőrös volt, ahol a hegyek úgy feszülnek, akár az íj szárai. Mikes Kelemen hűségére és Kőrösi Sándor kitartó magatartására volt szükségem, hogy hitben megerősödve elinduljak utamon.

– Mikor volt az első kísérlet?

– 1982. augusztus 11-én indultam el Zágonból, gyalogszerrel, arra a hosszú útra, amely végül is Felső-Háromszék, Moldova, Dobrudzsa, Bulgária, Trákia és Kis-Ázsia tájain vezetett volna át abba a magyar faluba, amit Macarköy (Madzsarköj), azaz Magyarfalu néven tartanak számon. A török határnál viszont nem engedtek át, mivel nem volt román vízumom, s így vissza kellett térnem. Kisebb szakaszokra lebontva, évről évre közelebb jutottam a célhoz. Hittem és vallottam, hogy ebből a harcból végül is én kerülök ki győztesen. Amíg készültem a következő útra, száz kilométereket gyalogolva, lassan belém ivódott: míg él az ember, ne hagyja magát! A bolgár határig (566 km) három év alatt jutottam el. 1985-ben gyalogoltam át Bulgáriát (402 km). 1986-ban ismét Zágonban voltam, s mivel törökországi utamat ekkor sem engedélyezték, elindultam gyalog Nagyváradra. 1989-ben, Bályokból indulva, legyalogoltam a Tasnád–Szatmárnémeti útvonalat is. Közben 1987-ben a kommunista hatalom áthelyezett a Csíkszeredától 7 km-re lévő csíkszentkirályi általános iskolába. A hatalom rosszindulatú eljárását kedvezően fogadtam, s úgy döntöttem: az oda-vissza utat gyalogszerrel teszem meg. Ez hetente 84 kilométert jelentett, ami jól beilleszkedett a törökországi útra való felkészülésbe. Két év alatt 6000 km gyűlt össze. Ugyanakkor minden héten hol tanuló, hol felnőtt csoportokat vezettem a hegyekbe. Ez havonta – 25 kilométeres átlaggal – 100 km-t tesz ki, és 8 év alatt 8000 gyalogkilométer gyűlt össze. Ezek az utazások, gyalogtúrák mind-mind jó alkalmak voltak a nagy útra való felkészülésre.

– Végül is mikor került sor a törökországi gyalogos útra?

– Az előbb említett előzmények után, 1990 nyarán került sor a törökországi útra, melynek főbb állomásai: Isztambul–Yalova–Bursa–Kütahya–Afyon–Isparta–Antalya–Macarköy (Gebiz). Törökországi gyalogutam összesen 1792 kilométert tesz ki, amiből 968 kilométer Zágontól a török határig, és 824 kilométer török földön volt, amit 22 nap alatt tettem meg. Átvergődtem a Kárpátokon, a Dobrudzsai- és a Balkán-hegységen, az Uludag- és a Toros-hegyen, illetve az Anatóliai-fennsíkon. 306 településen haladtam át, ebből 260 falu és 46 város. A hosszú úton örültem a felkelő napnak, az esőnek és a szélnek, a perzselő napsugárnak és a napot eltakaró felhőknek. Örültem az utaknak, az emberi településeknek, a búzamezőknek, az anatóliai pusztákat benépesítő kecskenyájaknak, a meleg kézszorításnak, a nekem szóló mosolynak, a meghitt esti beszélgetéseknek. Megtanultam tisztelni és becsülni a különböző kultúrákat, szokásokat, de legfőképp az embert, akinél nincs csodálatosabb teremtés a földön. Ráébredtem: a világ egyetlen nagy falu, ahol olyan emberek élnek, mint mi. Bár több mint másfél ezer kilométerre voltam távol, a török nép páratlan szívélyessége, melegsége feledtette

a nagy távolságot. Nem a vendégnek kijáró tea, a vacsora vagy a szállás volt az, amiért köszönettel tartozom nekik. Ezt gyalogutam során máshol is biztosították. Hanem a féltő gondoskodás, amivel körülvettek. Ilyent csak testvérek, rokonok vagy jó barátok között érezhet az ember. Én a földrajzi felfedezők izgalmával jártam be az utat, nem leveleztem le előre, és nem kötöttem időhöz, emberhez útjaimat. Az útirányt mindig reggelenként határoztam meg. Sosem tudtam, hol alszom, mit eszem, és mikor érkezek szálláshelyemre. Ez tette kellő mértékben romantikussá útjaimat.

– Önnek volt még egy nagy utazása Törökországban, a bujdosók nyomában.

– Mikes Kelemen székely ember volt, aki 17 éves korától haláláig II. Rákóczi Ferenc szolgálatában állt. Példája ma is arra buzdít és nevel, hogy ragaszkodjunk ahhoz a földhöz, ahol születtünk, és ahhoz az emberi közösséghez, amely felnevelt. Olyanformán, ahogy azt az alcsíki Akó kapu felirata hirdeti: *Házad lehet akárhol, de hazád csak egy van.* Azt már kevesen tudják, hogy a Franciaországból érkező bujdosók huszonnégy napos hajóút végén nem Rodostóban, hanem a Dardanellák európai partján fekvő Geliboluban értek partot 1717. október 10-én. Innen két év 6 hónap és 5 napig tartott az a szárazföldi út, amit lovas szekerekkel és lóháton tettek meg a Boszporusz-parti Yeniköyig. Innen ismét hajóval folytatták útjukat Rodostóig, ahol 1720. április 21-én értek partot. Ezt az utat jártam be török barátaim segítségével 2004-ben, és próbáltam értelmezni Mikes Kelemen levelei segítségével. Közel egy hónapi ott-tartózkodásom után írtam meg *A bujdosók nyomában* című könyvemet.

– Mit kell megőriznünk utazásaink emlékéből?

– A nagy utazások emléke mélyen beivódik tudatunkba, és meghatározó szerepet tölt be egyéniségünk alakulásában. Az első törökországi út végeztével az utazó szerepkörét a főtanfelügyelői megbízatás váltotta fel (12 év). A cél a végső stádiumába jutott magyar nemzetiségi oktatás újraélesztése volt. Merésznek és bátornak kellett lennem, naponta vállalni a kockázatot. Törökországi gyalogutamnak köszönhetem, hogy végül, sok kockázat árán, sikerült talpon maradnom. A fő szerepet az átalakulásért folytatott harcban az általam vezetett tanfelügyelőség és az újonnan kinevezett igazgatók vállalták. Siker és sikertelenség, eredmény és megvalósítások, győzelmek és kudarcok sora jelezte utunkat. Olyanok voltunk, akár egy folyó; 1989 után bukkantunk felszínre, magunk kellett medret vágnunk és a folyó irányát kialakítanunk. Nehezen haladtunk előre, sok volt a buktató, nehéz volt tartani az irányt, kemény és ellenálló sziklafalakat kellett áttörnünk, hogy révbe jussunk. Sokszor emelt gátat a meg nem értés, de végül is sikerült a saját medrünket kialakítanunk. Bennünket nem a szelek irányítottak, hanem a szilárd elvek, nem a loccsanó víz, hanem a pengő acél, nem a napraforgó, hanem a parton álló szilárd fenyő, nem a köpönyeg, hanem az önmagához hű akarat.

– Volt már halálközeli állapotban utazásai folyamán, amikor úgy érezte, hogy nincs tovább, de Isten mégis másként döntött?

– Igen, voltam. Úgy 100 kilométerre lehettem Antalyától, amikor úgy éreztem, hogy le kell állnom, mert nem bírok továbbmenni. Az előző nap több mint 40 kilométert gyalogoltam, az éjszakát egy vízelvezető csatornában kínlódtam át. A lábam tele volt vérhólyaggal. Aztán nagy nehezen nekiindultam. Épp hogy csak vánszorogtam a forgalmas autóút szélén, óránként 2 km-es átlagsebességgel. A mellettem sebesen elhúzó uzun árácsokban (hosszú, török kamionok) ülő sofőrök majdnem mindenike kezével jelezte, hogy felülhetek a kocsijára, de én mindenkinek nemet intettem. Csalódottan és sajnálkozva néztek rám, hogy 40 fokos melegben is gyalog akar menni. De hát mi lenne, ha valamelyikre felülnék? Ki tudná meg, hogy a hátralévő kilométerek egy részét autóval tettem meg? Milyen ember az, aki fogadalmát nem tartja be, és hazugsággal leplezi cselekedetét? Ugyanis megfogadtam: a kijelölt utat gyalogosan teszem meg! Visszatérve Csíkszeredába, beülhetek-e a főtanfelügyelői székbe, ahol megpróbáltatások sokasága vár rám? Az úton vánszorogva érvek és ellenérvek sokaságát sorakoztattam fel magamban. Közben az idő múlásával a kilométerek is gyarapodtak. Aznap 12 kilométert gyalogoltam. Az éjszakát egy teázó teraszán töltöttem, és azzal a fogadalommal feküdtem le: ha négykézláb is, de az utat gyalog teszem meg! Másnap mintha kicseréltek volna, a régi tempóban 35 kilométert gyalogoltam. Azóta is büszke vagyok arra, hogy nem adtam fel.

– Beszéltünk a köteteiről, kérem, sorolja fel ezeket.

– Tizenhárom könyvet írtam eddig. Könyveim a magyarság, a törökség és az örménység történetéhez kapcsolódnak. Átlag 500 példányban jelentek meg, de van közöttük háromszoros kiadás is. A legtöbb kiadást (hetet) és példányszámot (10.000) a *Gyalogosan Törökországban* című könyvem érte meg. 2014-ben, dr. Erdal Salikoglu fordításában (Türkiye'ye yaya seyahat) Isztambulban is megjelent török nyelven. Íme a kötetek: *Hegyen-völgyön* (1978), *Gondolatok a jövő iskolájáról* (2000), *Gyalogosan Törökországban* (2001, első kiadás), *A szék* (2003), *A bujdosók nyomában* (2005), *Megidézett múlt* (2008), *Apadó fájdalom* (2010), *Az utolsó csata* (2011), *Ágyú és tulipán* (2012), *Egymás között magyarul* (2013), *Címezem levelem* (2014), *Magyar történelmi emlékek Törökországban* (2015), *Ki vagyok én?* (2016). Ez eddig tizenkettő. A 13. a fent említett török nyelvű kötet.

– Húsz éve alapította feleségével, Rozáliával a Julianus Alapítványt és a róla elnevezett díjat, amely pontosan 100 személyiséget, jeles egyéniséget díjazott az elmúlt két évtizedben. Mi az alapítvány célja és rendeltetése?

– Mindig szerettem olyan dolgokkal foglalkozni, amelyek elütnek a szokványostól, és nem a hivatal kényszeríti rájuk az embert. Ilyen az 1992-ben alakult Julianus Alapítvány, amely a szórványmagyarok védelmét tűzte ki célul, és ilyen a 2000-ben létrejött Magyarok Székelyföldi Társasága, amely a székely identitás védelmét és a székely–török kapcsolatok ápolását tekinti fő feladatának. Azóta üzenetünk sok ezer emberhez eljutott. A Julianus Alapítvány évente ismétlődő tevékenysége közé tartozik a Lármafa-találkozók megszervezése, amelyek a Szent László-kultusz erősítését szolgálják. 2000–2013 között 14 alkalommal szerveztünk Lármafa-találkozót. 1998. augusztus 15-én, a Julianus Alapítvány kezdeményezésére, a Cserhalmi Művelődési Egyesület lelkes munkájának köszönhetően, Cegőtelkén felavattuk a Cserhalom-emlékművet. Egy majdnem tíz méter magas kőoszlop, amit Kolozsi Tibor szobrászművész készített. Ezzel Szent Lászlónak, a kun sereg fölött aratott győzelmének állítottunk emléket. 2001-től, társszervezőként, csatlakozott hozzánk a Magyarok Székelyföldi Társasága – ezáltal kiszélesítve a mozgalom társadalmi és nemzeti feladatkörét. Viszonzásképpen a Julianus Alapítvány bekapcsolódott a Mikes-kultusz ápolását és a török néppel való kapcsolat kiépítését szolgáló, évente ismétlődő Mikes-zarándoklatok lebonyolításába. Ez emlékhelyek felkutatását és létrehozását jelentette, így téve emlékezetessé a magyar múlt relikviáit Törökországban. Székely kaput állítottunk Rodostóban, Isztambulban (a Boszporusz európai oldalán), Macarköyben és Izmitben. Szobrot emeltünk a székely származású híres nyomdásznak, Ibrahim Müteferrikának Rodostóban, kopjafát a rodostói Magyar Barátság parkban, és szintén kopjafával jelöltük meg a Rodostó közelében lévő avsarköyi savanyúvízfürdőt, a muratli út közelében fekvő iszapfürdőt, valamint azt a helyet, ahol a bujdosók partot értek Geliboluban. A híres magyar származású ágyúöntő, Macar Orbán tiszteletére kopjafát emeltünk a trákiai Demirköy (Vasfalva) főterén.

– Március 6-án töltötte a 80-at. Mit kíván a későbbiekre?

– Egészséget.

– Mi foglalkoztatja jelenleg?

– Az erdélyi, a moldvai, a dobrudzsai és a bulgáriai gyalogutamnak a megírása. Ebből lenne még egy könyv. Ezt meg kell írnom!

– E hosszú életút során mire a legbüszkébb?

– Családomra, feleségemre, három leányomra és vejeimre, kilenc unokámra és két dédunokámra.

Támogatók:
RMDSZ
COMMUNITAS ALAPÍTVÁNY

Fotó: Rab Zoltán

Díjat kapott a Rendezés szerző-rendezője

A magyar irodalom területén nyújtott kiemelkedő teljesítménye elismeréseként Magyarország Babérkoszorúja díjat kapott Bartis Attila marosvásárhelyi származású író, a Tompa Miklós Társulat *Rendezés* című előadásának szerző-rendezője, valamint a Radu Afrim rendezésében színre vitt *A nyugalom* című produkció szerzője.

A *Rendezés* című előadás Bartis Attila első színházi rendezése volt. A rendhagyó író-rendező állapotról a premiert megelőzően Bartis Attila így nyilatkozott: „Amíg egyedül ülök az íróasztalnál, csak a saját bőrömet viszem a vásárra. A színház az más, ott mindenkiért felelős vagyok, aki belecsöppent ebbe az egészbe”.

Az előadás szereplői: Korpos András, P. Béres Ildikó, Kádár Noémi, Kiss Bora, Kilyén László, Bartha László Zsolt, Galló Ernő, Csíki Szabolcs, Varga Balázs, Tóth Katalin. Látványtervező: Márton Erika. Rendezőasszisztens: Kölcze Kata.

Bartis Attila

„Szakma, művészet, morál és terápia. Ezek lehetnének Bartis Attila *Rendezés*ének kulcsszavai. Merthogy szakmai oldalról közelítve húsbavágóan őszintén mondatja el a színészekkel, milyen rendezőnek lenni, milyen színésznek lenni (akár tehetséges valaki, akár csak felkapaszkodott), mennyire körülményes egy saját darabot színpadra állítani. Mivel kevés díszletet alkalmaz az előadás, a figyelem a szavakra és a színészekre irányul, így hangsúlyosabb a metaszínházi jelleg. A morális kérdések a filozófiai eszmefuttatásoktól kezdve a színházon át a magánember életéig terjednek. A megtört lelkek pedig a művészet e gócában látják és élik meg, oldják fel valamiképpen fájdalmaikat” – írta az előadásról a pécsi vendégszereplés alkalmával Dörögdi Andrea a felonline.hu című oldalon megjelent kritikájában.

További információk a színház honlapján: www.nemzetiszinhaz.ro és Facebook-oldalán: www.facebook.com/tompamiklos találhatók.

In/between Reflex(ions)

Fiatal színházi szakírók a REFLEX4 Nemzetközi Színházi Fesztiválon

A sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színház szervezésében 2018. május elején kerül sor negyedik alkalommal a REFLEX4 Nemzetközi Színházi Fesztiválra. A fesztivál korábbi kiadásaihoz hasonlóan idén is lesz workshop fiatal színházi szakírók számára május 6-14. közt. Az In/between Reflex(ions) műhely célja hosszú távon a színházról folyó szakmai párbeszéd elősegítése, a színházkritika támogatása a román és magyar nyelvterületen.

A workshop munkálatainak irányítói neves szakemberek: Kricsfalusi Beatrix (irodalom- és színháztörténész, a Debreceni Egyetem adjunktusa), Iulia Popovici (színházkritikus és -kurátor, az Observatorul cultural hetilap szerkesztője), Andrew Haydon (független színházkritikus, a Postcards from the Gods bloggere), Stefan Johansson (kritikus és dramaturg, a Svéd Rádió és a Svéd Királyi Opera korábbi munkatársa). A résztvevők velük együttműködve szerkesztik, írják a fesztivál magyar, román és angol nyelvű kritikai blogját. A műhelyvezetőktől szakmai támogatást kapnak, szövegeik építő szakmai és nyelvi, stilisztikai gondozáson mennek át, mielőtt megjelennek a fesztivál honlapján. Rövid távú képzés ez, amely hozzájárul a fiatal/pályakezdő szakírók felkészüléséhez, képességeik kibontakozásához, bátorításukhoz, illetve szakmai kapcsolataik építéséhez. A workshop munkanyelve az angol.

Az érdeklődők rövid, angol nyelvű bemutatkozó levelet (e-mailben) és egy korábban nem publikált, anyanyelvükön vagy angolul írt kritikát (Word-csatolmányban) küldhetnek a jelentkezéshez. Fontos, hogy a kritika tárgyául választott előadás kortárs színházi nyelvet használjon. A szervezők és a workshop irányítói a beküldött írások alapján választják ki a résztvevőket. A döntésről egy hónapon belül minden jelentkező értesítést kap. A résztvevőknek a fesztivál szállást, ellátást, az előadásokra belépőt biztosít. Saját utazásuk költsége a résztvevőkre hárul.

További információ és jelentkezés: reflexfest@gmail.com 2018. április 6-ig.

Szolgáltatás – Üzleti ajánlat

ŐRZŐ-VÉDŐ CÉG alkalmaz DISZPÉCSEREKET. Tel. 0733-008-775. (19959)

Focioktatás Marosvásárhelyen!
Labdarúgás iránt érdeklődő fiúk és lányok jelentkezését várja az MSE Focisuli. Ha betöltötted az 5 évet, nálunk a helyed! Kezdők és haladók is jelentkezhetnek, új csoportok is indulnak. Az MSE a város első sportklubja, a Székelyföld Labdarúgó Akadémia marosvásárhelyi alközpontja. Az oktatás magyar nyelven folyik.
Telefon: 0720-522-618, www.focisuli.ro.
Kezdj el focizni még ma!

A hirdetési rovatban megjelent közlemények, reklámok tartalmáért a hirdetésfeladó vállalja a felelősséget!

KÉSZÍTÜNK, szerelünk: külső műanyag redőnyöket, szalagfüg-gönyöket, harmonikaajtókat, termopán PVC-nyílászárókat, szúnyoghálókat. Tel. 0744-121-714, 0265/218-321. (6801)

ADÁSVÉTEL

ELADÓ 23 ár beltelek Nyárádmagyaróson. Tel. 0744-760-609. (7164-I)

ELADÓ tűzifa. Tel. 0758-548-501. (7315)

KEMÉNY tűzifa eladó. Tel. 0740-919-662. (7442)

GYERTYÁNFA eladó – 160 lej. Tel. 0742-641-827. (7442)

MINDENFÉLE

VÁLLALUNK Lindab-tető-szerelést és javítást, sürgős javításokat, cserép- és fémcserépcserét, csatorna-, lefolyójavítást. Nyugdíjasoknak 15% kedvezmény. Tel. 0753-923-247. (7297)

MEGEMLÉKEZÉS

Számunkra március 17. egy nagyon szomorú nap, 11 éve, hogy elhagyott minket NEMES VIKTÓRIA (Viki), nekünk, a családjának a drága Cikánk. Mindennap hiányzik ő nekünk. Nyugodjál békében, drága édesanyánk, anyós, nagymama és dédimama!
Angyal voltál a földi életben és angyal vagy most a mennyekben! A Fábiánok. (v.-I)

Hiányod még most is fáj, mindegy, hány év telt el már. A halál nem jelent feledést és véget, amíg élnek azok, akik szerettek téged. Fájó szívvel emlékezünk március 17-én id. TASNÁDI ANTALRA halálának 25. évfordulóján. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes! Szerettei. (7357)

„Ha emlegettek, köztetek leszek,
Szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek.
Ne sírjatok, már nem szenvedek,
A fájdalom az, hogy nem lehetek veletek.
Búcsúztam volna, de erőm nem engedett,
Csak a szívem súgta halkan: isten veletek.”
Március 18-án soha el nem múló fájdalommal emlékezünk BALIZS-REDNIK LIDIÁRA (Baba) halálának 7. évfordulóján. Nyugodjon békében! Emlékét őrzi férje, fia, lánya, menye, veje és három unokája. (7415)

Csak az idő múlik, feledni nem lehet.
Fájó szívvel emlékezünk március 17-én SZÁZ ISTVÁNRA halálának 9. évfordulóján. Szerettei. (7429-I)

„Voltak még terveid, nem készültél menni. De elvették életed, nem tudtál búcsúzni. Csendben mentél el, örök csendre leltél, szívünkben azóta mély fájdalom él. A Te csillagod fent ragyog az égen, utat mutat nekünk a gyász sötétjében. Légy boldog ott, ahova mentél, nem haltál meg, te csak álmodni mentél. Oly drága voltál nekünk, hogy azt nem pótolja semmi, lelkünk sebeit nem gyógyítja senki.”
Lelki fájdalommal emlékezünk március 18-án BALIZS-REDNIC LIDIÁRA halálának 7. évfordulóján.
Hét évvel ezelőtt egy márciusi napon kegyetlen volt a sors hozzánk nagyon. Egy váratlan pillanat megállította szívedet, melyben nem volt más, mint jóság és szeretet.
Örökre őrizzük emléked. (7389-I)

ELHALÁLOZÁS

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy a szeretett édesapa, nagyapa, rokon, jó barát és szomszéd,
HORVÁTH JÓZSEF
(DÓDI)
életének 76. évében türelemmel viselt szenvedés után 2018. március 6-án csendesen megpihent. Drága halottunkat 2018. március 17-én, szombaton 13 órakor kísérjük utolsó útjára a Jeddi úti temető kápolnájából. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes!
A gyászoló család. (7416-I)

Mély fájdalommal és megtört szívvel tudatom, hogy drága férjem,
MADARÁSZ IGNÁC
hosszú, de türelemmel viselt betegség után életének 88. évében 2018. március 15-én elhunyt. Temetése folyó hó 17-én 13 órakor lesz Agárdon.
Bánatos felesége, Rozália. (7430-I)

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy édesapám,
MADARÁSZ IGNÁC
2018. március 15-én életének 88. évében távozott közülünk. Utolsó útjára kísérjük március 17-én 13 órakor az agárdi temetőben.
Fia, Ignác és családja. (7430-I)

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy édesapánk,
MADARÁSZ IGNÁC
2018. március 15-én életének 88. évében örökre megpihent. Utolsó útjára kísérjük március 17-én 13 órakor Agárdon.
Fia, Radu és családja. (7430-I)

Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy édesapánk,
MADARÁSZ IGNÁC
88. életévében hosszú betegség után elhunyt. Temetése folyó 17-én 13 órakor lesz Agárdon.
Lánya, Rozália és családja. (7430-I)

Fájdalommal tudatjuk, hogy nevelőapám,
MADARÁSZ IGNÁC
2018. március 15-én elhunyt. Temetése március 17-én 13 órakor lesz Agárdon.
Németországból Magdi és Klaus. (7430-I)

Utolsó útjára kísérjük
MADARÁSZ IGNÁC
nagytatánkat
2018. március 17-én az agárdi temetőbe.
Unokái és dédunokái. (7430-I)

Fájdalommal tudatom, hogy tatám,
MADARÁSZ IGNÁC
életének 88. évében hosszú betegség után örökre megpihent. Temetése március 17-én lesz Agárdon.
Unokája, Róbert-Rossi. (7430-I)

„Amikor Isten látta, hogy az út túl hosszú, a domb túl meredek, a lélegzés túl nehéz lett, átölelt és mondta: gyere haza.”
Fájó szívvel tudatjuk, hogy a szeretett férj, édesapa, nagyapa, a siklódi születésű
id. HEGYI LÁSZLÓ
életének 63. évében visszaadta lelkét Teremtőjének. Temetése 2018. március 17-én, szombaton 13 órakor lesz az erdőszentgyörgyi ravatalozóból.
Emlékét őrzi bánatos felesége, Karolina, fia, Laci és családja, lánya, Csilla és családja. (7432-I)

Fájó szívvel búcsúzunk nagybátyámtól, sógortól,
id. HEGYI LÁSZLÓTÓL.
Emléke legyen áldott, nyugalma csendes!
A Hegyi és a Nagy család.
(sz.-I)

RÉSZVÉTNYILVÁNÍTÁS

Őszinte részvétem a gyászoló családnak MADARÁSZ IGNÁC apatársam elhunyta alkalmából. Nyugodjon békében! Balázs Anna. (7430-I)

Figyelem,

kezdődnek az Arató utcai híd újjáépítési munkálatai!

Marosvásárhely Polgármesteri Hivatala tájékoztatja a gépkocsivezetőket, hogy március 19-étől, hétfőtől ideiglenesen elterelik a gépkocsiforgalmat az Arató utca környékén. A Poklos-patak feletti híd újjáépítési munkálatainak elkezdése teszi szükségessé az intézkedést. Ezúton is arra kérjük a gépkocsivezetőket, hogy szigorúan tartsák be a környéken kihelyezett útjelzéseket, az esetleges balesetek megelőzése, elkerülése érdekében. A munkálatok előreláthatólag négy hónapig tartanak, és a helyi költségvetésből valósítják meg.

Viorel Bătăran
SADPP közszolgálat-vezető

GEDEON RICHTER ROMÂNIA S.A.

alkalmaz

mikrobiológus szakreferenst
a minőségellenőrzési osztályra

Feladatkör:
– mikrobiológiai vizsgálatok végzése
A jelölt profilja:
– biológus, mikrobiológus, biokémiai mérnök, orvos, gyógyszerész
Előnyt jelent:
– tapasztalat a mikrobiológia szakterületén
– az angol nyelv ismerete – haladó szint

Interjúra az elvárásoknak megfelelő személyeket hívjuk. Ha önt érdekli az ajánlat és eleget tesz a fenti elvárásoknak, küldje el szándéknyilatkozatát és önéletrajzát 2018. március 31-éig a következő címre:
GEDEON RICHTER ROMÂNIA S. A.,
540306 Marosvásárhely, Cuza Vodă utca 99–105., tel.: 0265-237-820, fax: 0265-268-875, e-mail: office@gedeon-richter.ro

GEDEON RICHTER ROMÂNIA S.A.

alkalmaz
vegyész-/laboratóriumi technikust
(meghatározott időre, kutatás&fejlesztés)

A munkakör betöltésének feltételei:
– végzettség: laboratóriumi technikus, vegyésztechnikus, gyógyszerészasszisztens, biokémia, természettudomány;
– minimális tapasztalat laboratóriumi munkakörben.

A munkakör betöltése során előnyt jelent:
– tapasztalat a laboratóriumi munkakörben;
– szakmai tapasztalat a gyógyszeriparban.

Főbb feladatok:
– fizikai-kémiai vizsgálatok elvégzése;
– oldatkészítések;
– műszeres vizsgálatok (spektrofotométer, titriméter, denzitométer, pH-mérő) elvégzése;
– szabvány műveleti eljárások és specifikációk betartása.

Interjúra csak azok a személyek kapnak meghívást, akik megfelelnek a követelményeknek.
Amennyiben megfelel a fenti követelményeknek és érdekli ajánlatunk, várjuk önéletrajzát és kísérőlevelét 2018.03.31-ig a következő címre:
540306 Tg. Mureş, str. Cuza Vodă nr. 99-105.
Tel.: 0265/237-820, fax: 0265/268-875
e-mail: office@gedeon-richter.ro

MAROS MEGYEI TANÁCS
MŰSZAKI IGAZGATÓSÁG
MUNKÁLATKÖVETŐ OSZTÁLY

Közlemény

környezetvédelmi engedélyeztetésről

A Maros Megyei Tanács értesíti az érdekelteket, hogy benyújtotta a környezetvédelmi engedélyeztetéshez szükséges dokumentációt a Gyulakuta - Székelyvécke - Hargita megye határa közötti 134-es megyei úton az 5+600 km-nél levő áteresz javítási munkálataira: Székelyvécke községben, a Székelyvécke és Székelyszállás közötti úton, a 134-es megyei, a 13C országúton, az 5+600 km-nél.

A terv tanulmányozható a Maros Megyei Környezetvédelmi Ügynökség Marosvásárhely, Hídvég utca 10. szám alatti székhelyén hétfőn 9-15, keddtől péntekig 9-12 óra között, valamint a terv birtokosának székházában hétfőtől péntekig 8-16 óra között.

Megjegyzéseiket, észrevételeiket a Maros Megyei Környezetvédelmi Ügynökséghez nyújthatják be hétfőn 9-15 és kedd-péntek 9-12 óra között.

Péter Ferenc elnök — Paul Cosma jegyző
Ovidiu Dancu alelnök

Marosvásárhelyi Rádió Románia
96 FM
106,8 FM
1323 AM
www.marosvasarhelyiradio.ro

A Siletina Impex Kft. – Helyi Közszállítási Vállalat Rt. Társulás

személyzetválogatást szervez a következő állások betöltésére:

• **AUTÓBUSZSOFŐR**
Követelmények:
– D kategóriás hajtási jogosítvány
– érvényes szakmai engedély (attesztát)
– személyszállításban szerzett legkevesebb két év tapasztalat

• **AUTÓSZERELŐ**
Követelmények:
– autószerelői végzettség
– autójavításban szerzett legkevesebb három év tapasztalat

• **AUTÓVILLAMOSSÁGI SZAKEMBER**
Követelmények:
– autóvillamossági szakképzettség
– alapos autóelektronikai ismeretek
– IVECO autóbuszok komputeres diagnosztizálása és javítása
– legalább három év tapasztalat

Amit ajánlunk:
– dinamikus munkaközösség
– motiváló bérezés
– ételjegyek
– szállítás a munkahelyre és vissza a marosvásárhelyi lakhellyel rendelkezőnek
– egyéb előnyök

A kérvény önéletrajzzal, a jogosítvány, illetve az engedély másolatával (a sofőröknek), valamint a végzettséget igazoló iratokkal, esetleg ajánlással (a többi állásra jelentkezőnek) a cég Marosvásárhely, Béga utca 2. szám alatti titkárságán nyújtható be hétfőtől péntekig 10–15 óra között.

Bővebb felvilágosítás a 0265/269-077 vagy a 0733-090-691-es telefonszámon. Csak a követelményeknek megfelelő személyeket hívjuk meghallgatásra. A társulás fenntartja a jogot, hogy próbára tegye a jelentkezőket.

A vezetőség

ŞTEFANIA javasasszony bioenergiát felhasználva a böjti időszakban imával és szentelményekkel dolgozik Marosvásárhelyen. Az egyház által is elismert, a legsikeresebb a lelki problémák megoldásában. Leveszi az átkot, a rontást, feloldja a kötéseket, kibékíti a szétváltakat, segít alkoholizmus, csontfájdalom, megmagyarázhatatlan hasfájdalom, epilepszia, idegbaj, családi viták esetén, segít a magán- és üzleti életben stb. A bándi Anita köszöni, hogy Ştefania segítségével együtt lehet kedvesével. János Régenből hálás, hogy megszabadult a rontástól és ismét jövedelmező az üzlete. Az eredmény 100%-osan garantált. Hívják bizalommal a **0743-854-205**-ös telefonszámon.
(Fizetett hirdetés: 7195)

ÖSSZEHÍVÓ

Marosvásárhely polgármesterének 2018. március 15-i 2211-es számú rendelete értelmében soros ülésre hívják össze a marosvásárhelyi tanácsot március 22-én, csütörtökön 14 órára, a Marosvásárhelyi Polgármesteri Hivatal Győzelem tér 3. szám alatti székhelyére, a 45-ös terembe, a következő

napirenddel:

1. Határozattervezet Györfi Júlia helyi tanácsos mandátumának megszűnéséről, és a marosvásárhelyi önkormányzatban egy tanácsosi hely üressé nyilvánításáról.

2. Határozattervezet a Szabad Emberek Pártjának listáján szereplő Pápai László Zsolt helyi tanácsosi mandátumának érvényesítéséről.

3. Határozattervezet a Térségi Városrendezési Terv (PUZ) dokumentációjának elfogadásáról épület korszerűsítésére, bővítésére és rendeltetésének részleges megváltoztatására az 1918. December 1. út 157. szám alatt, a helyi vonatkozású városrendészeti szabályozás szerint. Kezdeményező: Vintilă Ionel-Ioan.

4. Határozattervezet a városrendészeti dokumentáció elfogadásáról a Térségi Városrendezési Terv (PUZ) – meglévő parcellákon 14 lakóház építésére vonatkozó szabályozás meghatározása kapcsán, a helyi vonatkozású városrendészeti szabályozás szerint, a Constandin Hagi Stoian utcában, szám nélkül. Kezdeményező: Dan Simion Sorin.

5. Határozattervezet a városrendészeti dokumentáció elfogadásáról a Térségi Városrendezési Terv (PUZ) – telekfelosztás, funkcionális átalakítás és szabályzat-meghatározás lakóházépítés kapcsán, a helyi vonatkozású városrendészeti szabályozás szerint, a Szotyori József utcában, szám nélkül. Kezdeményező: Kiss Domokos.

6. Határozattervezet a legeltetési szabályzat elfogadásáról a Marosvásárhely megyei jogú város magántulajdonában levő legelők esetében.

7. Határozattervezet a Marosvásárhely polgármesterének szakapparátusához tartozó Helyi Rendőrség munkaköri és szervezeti felépítésének módosításáról.

8. Határozattervezet műszaki-gazdasági mutatók elfogadásáról a Győzelem tér 33. szám alatti ingatlan rendeltetésének megváltoztatása és felújítása kapcsán.

9. Határozattervezet a Marosvásárhely belterületén (Nagy Szabó Ferenc utca) található 278 négyzetméteres telek 1/5-ének átadásáról Mărculescu Rodica tulajdonából Marosvásárhely megyei jogú város tulajdonába.

10. Határozattervezet a Marosvásárhely belterületén (Nagy Szabó Ferenc utca) található 278 négyzetméteres telek 3/5-ének átadásáról Bartha Béla és Bartha Irén tulajdonából Marosvásárhely megyei jogú város tulajdonába.

11. Határozattervezet egy 132 négyzetméteres marosvásárhelyi telek átadásáról Bartha Béla és Bartha Irén tulajdonából Marosvásárhely megyei jogú város tulajdonába.

12. Határozattervezet a Rózsák tere 19. szám alatti 950 négyzetméteres ingatlan egy részének ideiglenes áttelekeléséről Marosvásárhely megyei jogú város köztulajdonába.

13. Határozattervezet három marosvásárhelyi park (Moldva utcai, Hangya/Furnica, Jegenye sor) felújítására vonatkozó művészeti pályázat kiírásának jóváhagyásáról.

14. Határozattervezet a marosvásárhelyi Tutaj utca 2. szám alatti, 129039-C7 telekkönyvszámú, vízre épített, betonalapú és faszerkezetű ingatlan ingyenes átvételéről magántulajdonba, lebontási céllal.

15. Határozattervezet a marosvásárhelyi Tutaj utca 2. szám alatti, a Maros Sport- és Szabadidőközpont területén található, haszonbérbe vagy bérbe adott telkekre vonatkozó adókedvezményekről.

16. Határozattervezet orvosi-szociális ösztöndíjak odaítéléséről.

17. Határozattervezet a 24486/a/29.05.2014. számú, a 24486/b/29.05.2014. számú, a 24486/c/29.05.2014. számú, a 24486/d/29.05.2014. számú társulási megállapodások felbontásáról, amelyeket Marosvásárhely megyei jogú város kötött a B.C. Mureş, a Fotbal Club ASA 2013, az A.C.S. Universitar Tîrgu Mureş, valamint a C.S. City'Us marosvásárhelyi sportegyesületekkel.

18. Határozattervezet a Pandúrok útja 44-46. szám alatti ingatlanban található lakások bérleti szerződések meghosszabbításáról.

19. Határozattervezet a Marosvásárhely költségvetéséből (vissza nem térítendő) finanszírozott kulturális programok, projektek, kezdeményezések támogatási módszertanának elfogadásáról.

20. Határozattervezet a marosvásárhelyi Sportolók utca elnevezésének megváltoztatásáról dr. Czakó József utcára.

21. Határozattervezet annak megállapításáról, hogy a marosvásárhelyi Hídvég utca egyik ingatlanja Marosvásárhely megyei jogú város magántulajdonát képezi.

22. Határozattervezet annak megerősítéséről, hogy a marosvásárhelyi Béke utca 2. szám alatti ingatlan Marosvásárhely megyei jogú város magántulajdonát képezi.

23. Határozattervezet annak megállapításáról, hogy a marosvásárhelyi Segesvári út 94. szám alatti ingatlan Marosvásárhely megyei jogú város magántulajdonát képezi.

Dr. Dorin Florea polgármester